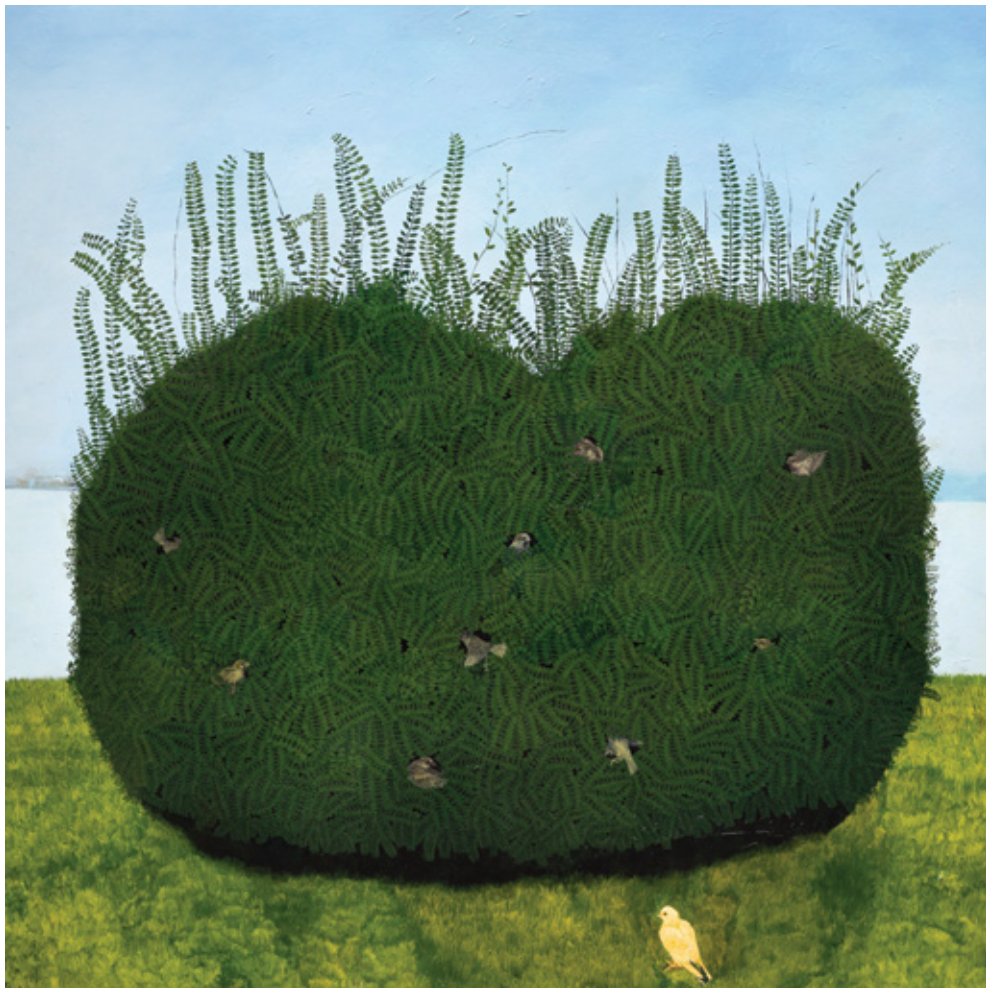

Lola Petrović (2000, Beograd) osnovne studije slikarstva završila je 2022. godine na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, u klasi Simonide Rajčević, a 2023. master studije u istoj klasi. Trenutno pohađa doktorske studije na FLU. Izražava se kroz crtež, sliku, skulpturu i druge medije, samostalno i kroz saradnje. Učestvovala je na brojnim grupnim, a realizovala dve samostalne izložbe. Živi i radi u Beogradu.

„Cvrkut“, 158x158cm, ulje na platnu, 2024.

Lola Petrović

ZORA

5 – 17. NOVEMBAR 2024.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

www.domomladine.org

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Ana Veljković
Saša Janjić
Marko Lađušić
Predrag Damjanović

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

ZORA / Lola Petrović

Ulaženje u prostor života

Zaglušujuća vegetacija i rituali koji ne traže čitanja. U izloženoj seriji radova Lole Petrović, vidimo život kroz bistrinu njegove odlučnosti.

Prikazani radovi nisu pitanje ili odgovor: ukoliko uopšte govore, mnogo su bliže konstataciji. Vešto izbegavajući predstavljanje u službi (sumnjajućeg) oka, oni nas vraćaju u prostor opšteg života. To nije život kao filozofski problem, već nešto manje izrecivo. Zbog toga je možda najbolje slediti umetnicu i započeti sa crtežima.

Ove odlikuje direktnost koja na prvi pogled pripada fondu „elementarnog/naivnog“, ali njihova punoća i preciznost ukazuju na nešto više. Tačnije bismo ih odredili ako kažemo da su zabeleške prvih ushićenja pred opštim kretanjem sveta. Ipak, ovo kretanje je lišeno drame; na njima ništa nije manje važno od nečeg drugog.

Svet u koji nas uvodi Lola Petrović ne zna za morbidnost i surovost, ali takođe nije puko „slavljenje života“. Pred sobom imamo prirodu koja „posmatra“ sebe samu.

Zato je slika žbuna (i hronološki poslednja u seriji) sasvim logično ishodište: kosmos, obuhvaćen u sferu koja vri. Ni ovde nemamo scenu konkretnih događaja ili narativnosti, već tačku - jedno.

U smislu u kojem je romantizam "poslednji san o jedinstvu čoveka sa kosmosom", izloženi pejzaži su duboko romantičarski. Dovoljno je pogledati - za taj period redak - optimizam u slikama Philipp Otto Runge-a (npr. seriju "Doba dana") i biće nam jasnija tradicija kojoj Lolino slikarstvo nesumnjivo pripada.

Ritualno, na koje nekoliko radova referiše, više ne pripada domenu kulture. Ono prestaje da bude simptom ljudske nemoći i racionalizacije i biva vraćeno u mir izvesnosti. Tako ždralovi u zanosu svog plesa, kao i umetnica u svojim autoportretnim intervencijama, postaju glasovi istog sazvučja. Jedno - kojom sve teži.

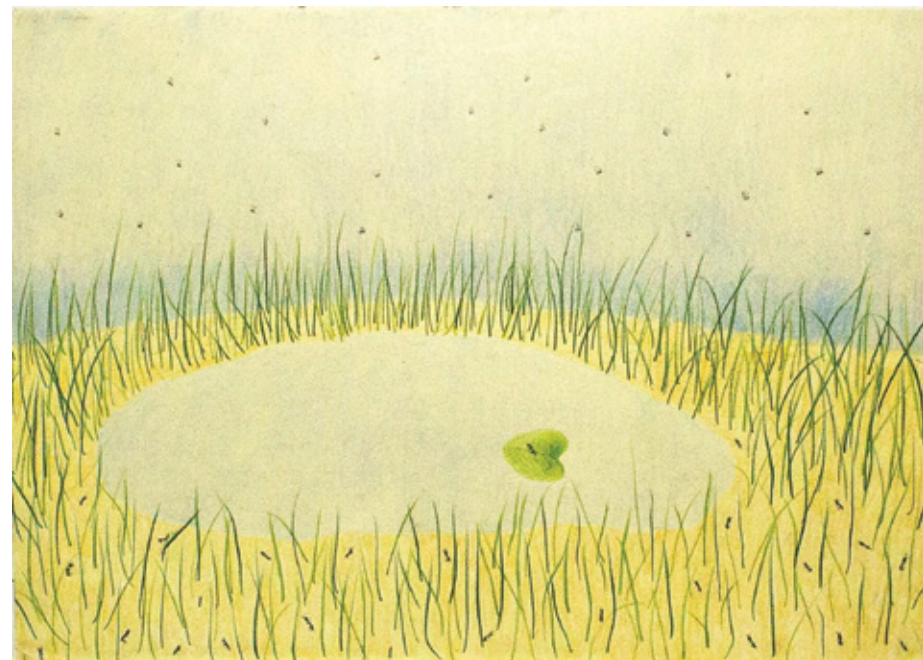
Stefan Kovačević

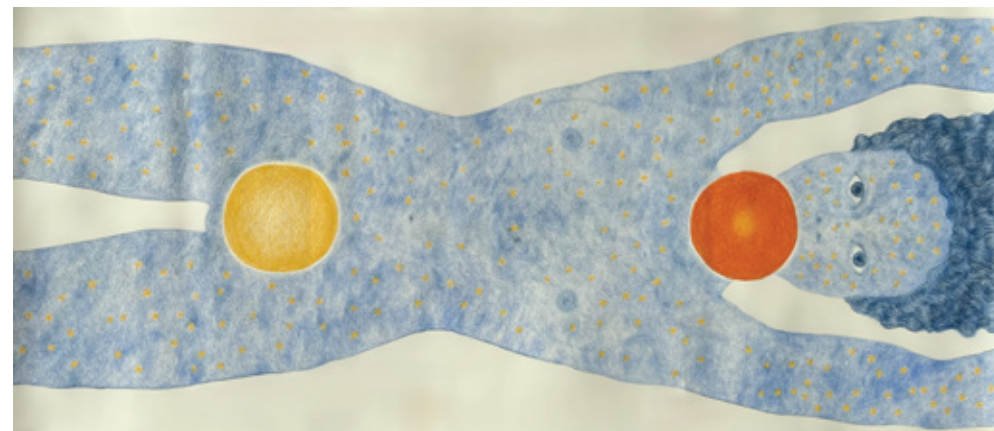
„Na Javi”, 200x200cm, akril, 2023.

„Susret”, gips, 2023.

„Dođi hitrim koracima po travi”, 21x29cm, bojice na papiru, 2023.

„Nut”, 27x60cm, bojice na papiru, 2024.

„Zora”, 21x29cm, bojice na papiru, 2023.